

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 397

Dosar nr. 2607/1/2017*

Ședința publică din data de 20 iunie 2023

Completul compus din :

Alin Sorin Nicolescu - Președinte

Valerica Voica - Judecător

Adriana Ispas - Judecător

Magistrat asistent – Cristina Roșu

Grefier – Veronica Antigona Badea

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - a fost reprezentat de procuror Dragoș Păduraru.

Pe rol pronunțarea asupra rejudecării cauzei penale privind pe inculpații Sandu Gabriel, Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail și Tatomir Călin conform deciziei penale nr. 64 din 12.09.2022, pronunțată în dosarul nr. 2996/1/2021 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători.

Prezența părților și dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 11 aprilie 2023, dată la care, având nevoie de timp pentru a delibera, completul de judecată a stabilit termen pentru pronunțare la data de 23 mai 2023, 06 iunie 2023 și ulterior la data de 20 iunie 2023, când a dispus următoarele:

ÎNALTA CURTE:

Deliberând asupra cauzei ce are ca obiect rejudecarea privindu-i pe inculpații Sandu Gabriel, Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail și Tatomir Călin conform deciziei penale nr. 64 din 12.09.2022, pronunțată în dosarul nr. 2996/1/2021 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, constată următoarele:

La data de 27 septembrie 2017, a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sub nr. 2607/1/2017, **rechizitoriul nr.766/P/2016 din 27 septembrie 2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Secția de Combatere a Infrațiunilor Asimilate Infrațiunilor de Corupție**, prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

- Sandu Gabriel, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută și pedepsită de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297

alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal cu aplicarea art. 5 din Codul penal;

- Florică Claudiu Ionuț, pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 47 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal, spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art.38 alin.(1) lit. a) din Codul penal și art.5 din Codul penal;

- Pescariu Dinu Mihail, pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 47 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal, cu aplicarea art.5 din Codul penal, spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 38 alin.(1) lit. a) din Codul penal și art.5 din Codul penal;

-Tatomir Călin, pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal și de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art.38 alin.(1) lit. a) din Codul penal și art. 5 din Codul penal.

În baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, prin rechizitoriu a fost stabilită următoarea **încadrare juridică a faptelor**:

Fapta **inculpatului Sandu Gabriel** care, în perioada ianuarie – septembrie 2009, în calitate de Ministru al Comunicațiilor și Societății Informaționale, cu încălcarea dispozițiilor art. 2 alin.(2) lit. a), b) și e) raportat la art. 178 alin. (2) și art.179 din OUG nr.34/2006 (actual art.2 alin.(2) lit. a), b) și e) raportat la art.172 alin. (3) și (5) din Legea nr.98/2016 privind achizițiile publice), și a dispozițiilor art. 5 alin.1 din Ordonanța de Guvern nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, la instigarea inculpaților Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihail:

- a aprobat documentația de atribuire aferentă procedurii de licitație deschisă, inițiată pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare”, deși aceasta conținea *condiții restrictive nejustificate de participare la licitația organizată de către Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009) în cadrul căreia a fost favorizată D. Con-Net AG, în calitate de lider al asocierii formate din D-Con.Net GmbH, Comsoft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz AG și Dim Soft SRL;*

- prin răspunsurile la solicitările de clarificări formulate în cadrul procedurii de licitație, a menținut condițiile restrictive prin care să fie favorizată

D. Con-Net AG, în calitate de lider al asocierii formate din D-Con.Net Gmbh, Comsoft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz AG și Dim Soft SRL, modalitate în care s-a cauzat, pe de o parte - un prejudiciu în valoare totală de **51.396.344,76 euro** repercutat în patrimoniul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, iar pe de altă parte - un folos patrimonial necuvenit, în același quantum, în favoarea D. Con-Net AG, întrunește elementele constitutive ale *infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal cu aplicarea art. 5 din Codul penal.*

Urmarea imediată: o pagubă în patrimoniul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale în sumă de 51.396.344,76 euro, un folos patrimonial în quantum de 51.396.344,76 euro, în favoarea D.Con-Net AG.

Fapta **inculpatului Florică Claudiu Ionuț** care, în calitate de reprezentant în fapt/drept al D.Con-Net AG, în perioada ianuarie - iunie 2009,

- împreună cu inculpatul Tatomir Călin, s-a implicat în întocmirea de către reprezentanții Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale a documentației de atribuire aferentă procedurii de licitație deschisă, inițiată pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009), în sensul stabilirii unor condiții restrictive nejustificate de participare la licitație de natură să favorizeze D. Con-Net AG, în calitate de lider al asocierii formate din D-Con. Net Gmbh, Comsoft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz AG și Dim Soft SRL, prin punerea la dispoziție, sub formă de proiect, a documentației de atribuire (caiet de sarcini, fișă de date a achiziției),

- împreună cu inculpatul Pescariu Dinu Mihail, l-a determinat pe inculpatul Sandu Gabriel, Ministru al Comunicațiilor și Societății Informaționale, să aprobe *atât documentația de atribuire aferentă* procedurii de licitație deschisă, inițiată pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009), deși aceasta conținea condiții restrictive nejustificate de participare la licitație, *cât și să mențină*, pe tot parcursul desfășurării procedurii de licitație, condițiile restrictive prin care să fie favorizată D. Con-Net AG, în calitate de lider al asocierii formate din D-Con.Net Gmbh, Comsoft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz AG și Dim Soft SRL, modalitate în care s-a cauzat, pe de o parte - un prejudiciu în valoare totală de **51.396.344,76 euro** repercutat în patrimoniul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, iar pe de altă parte - un folos patrimonial necuvenit, în același quantum, în favoarea D.Con-Net AG, *întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzute de art.47 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal, cu aplicarea art.5 din Codul penal.*

Urmarea imediată : o pagubă în patrimoniul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale în sumă de 51.396.344,76 euro. - un folos patrimonial în cuantum de 51.396.344,76 euro, în favoarea D. Con-Net AG.

După cum rezultă din descrierea faptei de instigare la abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatului Florică Claudiu Ionuț, aceasta cuprinde atât forma principală de participație, respectiv instigarea, cât și forma de participație a complicității constând în implicarea împreună cu inculpatul Tatomir Călin, în întocmirea de către reprezentanții Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale a documentației de atribuire aferentă procedurii de licitație, în sensul stabilirii unor condiții restrictive nejustificate de participare la licitație de natură să favorizeze D.Con-Net AG, prin punerea la dispoziție, sub formă de proiect, a documentației de atribuire (caiet de sarcini, fișă de date a achiziției).

Fapta **inculpatului Florică Claudiu Ionuț** care, în perioada septembrie - octombrie 2009, a deținut și folosit în mod direct/indirect suma de **7.820.872,41 lei**, cunoscând că aceasta reprezintă o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către societatea D. Con-Net AG, în urma câștigării licitației organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009), sumă transferată în conturile societăților controlate de acesta în mod direct/indirect, respectiv, S.C. Filas Consulting S.R.L., SC General MC SRL, SC IBZ Impex SRL, SC PRO IT Consulting Group SRL, SC Essensys Software SRL, SC Stima Soft SRL, SC Max Professional Services SRL, prin subcontractarea în mod fictiv a serviciilor de consultanță și suport de către SC Microsoft România SRL, din dispoziția inculpatului Tatomir Călin, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1), lit. c) din Legea nr. 656/2002.**

Fapta **inculpatului Florică Claudiu Ionuț** care, în perioada 21.10.2009 - 31.10.2009, împreună cu inculpatul Pescariu Dinu Mihail, **în scopul de a disimula originea ilicită a sumei de 18.153.058 euro**, reprezentând o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către D. Con-Net AG în urma câștigării licitației publice organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale privind licențele Microsoft, a dispus transferul respectivei sume de bani din contul D. Con-Net AG (societate controlată de cei doi inculpați) în contul Barringwood Investment Limited (societate controlată de inculpatul Pescariu Dinu Mihail), prin încheierea în mod fictiv a unui contract de prestări servicii între cele două societăți, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002.**

Fapta **inculpatului Pescariu Dinu Mihail** care, în calitate de reprezentant în fapt/drept al D. Con-Net AG, în perioada ianuarie - iunie 2009, împreună cu inculpatul Florică Claudiu Ionuț, - l-a determinat pe inculpatul Sandu Gabriel, Ministru al Comunicațiilor și Societății Informaționale, să aprobe *atât documentația* de atribuire aferentă procedurii de licitație deschisă, inițiată pentru

„Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009), deși aceasta conținea condiții restrictive nejustificate de participare la licitație, *cât și să mențină*, pe tot parcursul desfășurării procedurii de licitație, condițiile restrictive prin care să fie favorizată D. Con-Net AG, în calitate de lider al asocierii formate din D-Con.Net Gmbh, Comsoft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz AG și Dim Soft SRL, modalitate în care s-a cauzat, pe de o parte - un prejudiciu în valoare totală de **51.396.344,76 euro** repercutat în patrimoniul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, iar pe de altă parte - un folos patrimonial necuvenit, în același quantum, în favoarea D.Con-Net AG, ***întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzute de art.47 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal, cu aplicarea art.5 din Codul penal.***

Fapta **inculpatului Pescariu Dinu Mihail** care, - în perioada 21.10.2009 - 31.10.2009, împreună cu inculpatul Florică Claudiu Ionuț, ***în scopul de a disimula originea ilicită a sumei de 18.153.058 euro***, reprezentând o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către D.Con-Net AG în urma câștigării licitației publice organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale privind licențele Microsoft, a dispus transferul respectivei sume de bani din contul D. Con-Net AG (societate controlată de cei doi inculpați) în contul Barringwood Investment Limited (societate controlată de inculpatul Pescariu Dinu Mihail), prin încheierea în mod fictiv a unui contract de prestări servicii între cele două societăți, - în perioada 30.10.2009 - 23.02.2010, din suma transferată în contul Barringwood Investment Ltd de către D. Con-Net AG, a transferat și deținut în contul personal deschis la Banca Clariden Leu (fostă Banca Leu) din Elveția suma de 9.620.000 euro, ***cunoscând faptul că respectiva sumă de bani reprezenta o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către D. Con-Net AG, în urma câștigării licitației publice, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 656/2002.***

Fapta **inculpatului Tatomir Călin** care, în perioada ianuarie - iunie 2009, în calitate de Director General al Microsoft România SRL, împreună cu inculpatul Florică Ionuț Claudiu, - s-a implicat partinic și netransparent în constituirea și sprijinirea asocierii formată din D.Con-Net AG (în calitate de lider al asocierii), D-Con.Net Gmbh, Comsoft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz AG și Dim Soft SRL, în vederea câștigării licitației organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009), prin cooptarea în cadrul asocierii a SC Dim Soft SRL, precum și prin refuzul de a pune la dispoziția altor participanți la licitație a unei oferte de preț și a unei scrisori de confirmare din partea producătorului privind

acordul acestuia pentru livrarea orelor de consultanță și suport, - s-a implicat partinic și netransparent în întocmirea de către reprezentanții Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale a documentației de atribuire aferentă procedurii de licitație deschisă, inițiată pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009), în sensul stabilirii unor cerințe restrictive de participare la licitație pentru favorizarea D.Con-Net AG, în calitate de lider al asocierii formate din D-Con.Net GmbH, Comsoft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz AG și Dim Soft SRL, prin punerea la dispoziție, sub formă de proiect, a documentației de atribuire (caiet de sarcini, fișă de date a achiziției), modalitate în care s-a cauzat, pe de o parte - un prejudiciu în valoare totală de **51.396.344,76 euro** repercutat în patrimoniul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, iar pe de altă parte - un folos patrimonial necuvenit, în același cuantum, în favoarea D.Con-Net AG, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal cu aplicarea art.5 din Codul penal.**

Urmarea imediată: o pagubă în patrimoniul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale în sumă de 51.396.344,76 euro; un folos patrimonial în cuantum de 51.396.344,76 euro, în favoarea D.Con-Net AG.

Fapta **inculpatului Tatomir Călin** care, în perioada septembrie - octombrie 2009, în calitate de Director General al SC Microsoft România SRL, în scopul de a disimula originea ilicită a sumei de **11.930.096,98 lei** reprezentând o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către societatea D.Con-Net AG, în urma câștigării licitației organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009), a dispus transferul respectivei sume de bani, prin subcontractarea în mod fictiv a serviciilor de consultanță și suport, de către SC Microsoft România SRL către societățile controlate de acesta și Florică Claudiu Ionuț, după cum urmează:

- în mod direct, către societatea controlată de acesta, respectiv SC CD Software Consult SRL, și indirect către aceeași firmă, prin intermediul SC Clearsoft SRL, SC Essensys Software SRL, suma de **4.109.224,57 lei**, - către societățile controlate de inculpatul Florică Claudiu Ionuț în mod direct/indirect, respectiv, S.C. Filas Consulting S.R.L., SC General MC SRL, SC IBZ Impex SRL, SC PRO IT Consulting Group SRL, SC Essensys Software SRL, SC Stima Soft SRL, SC Max Professional Services SRL, suma de **7.820.872,41 lei**, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002.**

În cazul infracțiunilor de spălare a banilor reținute în sarcina inculpaților Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail și Tatomir Călin, s-a menționat că

aceștia au cunoscut faptul că respectivele sume care au fost deținute sau transferate în scopul disimulării originii ilicite a acestora, reprezintă o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către D.Con-Net AG în urma câștigării licitației publice organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale privind licențele Microsoft.

Prin încheierea din data de 30 ianuarie 2018 pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție s-au dispus următoarele:

I. S-a constatat competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, legalitatea sesizării instanței și legalitatea efectuării actelor de către organele de urmărire penală în cauza privind pe inculpații **Sandu Gabriel, Tatomir Călin, Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihail** trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 766/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

II. Au fost respinse cererile și excepțiile formulate de inculpații **Sandu Gabriel și Tatomir Călin**.

III. Au fost admise, în parte, cererile și excepțiile formulate de inculpații **Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihail**.

S-a constatat nulitatea ordonanțelor nr. 766/P/2016 din data de 30 martie 2017 și din data de 20 septembrie 2017 emise de procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție sub aspectul preluării ca și probă în prezenta cauză a unor înscrisuri, în copie conformă cu originalul, din dosarul penal nr. 187/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și din dosarul nr. 1191/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală.

Au fost excluse din mijloacele de probă *înscrisurile* constând în *declarațiile* din dosarul penal nr.187/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și din dosarul nr. 1191/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, declarații menționate în cele două ordonanțe ale procurorului.

S-a dispus *comunicarea încheierii motivate către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție–Direcția Națională Anticorupție cu solicitarea ca, în 5 zile de la comunicare, să precizeze dacă se menține dispoziția de trimitere în judecată sau se solicită restituirea cauzei.*

Având în vedere menținerea dispoziției de trimitere în judecată, în conformitate cu dispozițiile art. 345 alin. (3) și art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, *Judecătorul de cameră preliminară prin încheierea nr.165 din 13 martie 2018 a dispus următoarele:*

A menținut dispozițiile încheierii din data de 30 ianuarie 2018, care se atacă odată cu prezenta hotărâre.

În temeiul deciziei Curții Constituționale a României nr.22 din data de 18 ianuarie 2018 a dispus eliminarea probelor/mijloacelor de probă excluse prin încheierea din data de 30 ianuarie 2018.

A respins cererea de restituire a cauzei la procuror în vederea refacerii rechizitoriului motivată prin aceea că au fost înlăturate unele probe.

A dispus începerea judecării în cauza privind pe inculpații Sandu Gabriel, Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail și Tatomir Călin trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 766/P/2016 din 27 septembrie 2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Secția de Combatere a Infrajeciunilor Asimilate Infrajeciunilor de Corupție.

În conformitate cu dispozițiile art. 346 alin. (5) din Codul de procedură penală și ale deciziei Curții Constituționale a României nr. 22 din data de 18 ianuarie 2018, Judecătorul de cameră preliminară a susținut că probele excluse nu pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei, astfel că a dispus înlăturarea lor din dosarul cauzei.

Încheierea judecătorului de cameră preliminară a rămas definitivă prin încheierea nr.25 din 18 iunie 2018 pronunțată în dosarul nr.2607/1/2017/a1.11 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, prin care au fost respinse ca nefondate, contestațiile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, de inculpații Sandu Gabriel, Pescariu Dinu Mihail, Florică Claudiu Ionuț și Tatomir Călin și de partea responsabilă civilmente Synotech Global Services Switzerland Ag (anterior D.CON-NET AG) împotriva încheierii nr. 165 din data de 13 martie 2018 și a încheierii din data de 30 ianuarie 2018, pronunțate de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 2607/1/2017/a1.

Prin sentința penală nr. 593 din data de 15 noiembrie 2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția penală în dosarul nr. 2607/1/2017 s-au dispus următoarele:

I. *Cu unanimitate*, în temeiul art. 396 alin. (1) și (6) din Codul de procedură penală cu referire la art.16 alin. (1) lit. i) combinat cu art. 6 (ne bis in idem) din Codul de procedură penală s-a încetat procesul penal față de inculpații **Pescariu Dinu Mihail și Florică Claudiu Ionuț** pentru instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 47 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal.

II. *Cu majoritate*, în temeiul art. 396 alin. (1) și (6) din Codul de procedură penală cu referire la art.16 alin. (1) lit. i) combinat cu art. 6 (ne bis in idem) din Codul de procedură penală s-a încetat procesul penal față de inculpatul **Sandu Gabriel** pentru infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută și pedepsită de art. 13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal.

III. *Cu majoritate*, în temeiul art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală, a fost achitat inculpatul **Tatomir Călin** pentru complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit,

prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal.

IV. *Cu majoritate*, în conformitate cu art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală acțiunea civilă exercitată de partea civilă **Autoritatea pentru Digitalizarea României** a fost lăsată nesoluționată.

În temeiul art. 397 alin. (5) din Codul de procedură penală au fost menținute măsurile asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale.

În temeiul art. 397 alin. (5) teza ultimă din Codul de procedură penală a atras atenția părții civile **Autoritatea pentru Digitalizarea României** că măsurile asigurătorii încetează de drept, dacă nu introduce acțiune în fața instanței civile, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

V. *Cu unanimitate*, în temeiul art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la art.16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală a fost achitat inculpatul **Florică Claudiu Ionuț** pentru infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002.

VI. *Cu majoritate*, în temeiul art.396 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la art.16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală au fost achitați inculpații: **Pescariu Dinu Mihai** pentru infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin.(1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002, **Florică Claudiu Ionuț** pentru infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002, și **Tatomir Călin** pentru infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002.

VII. *Cu majoritate*, în temeiul art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Prin decizia penală nr. 64 din 12 septembrie 2022, Înalta Curte de Casație și Justiție Completul de 5 Judecători a dispus în temeiul art. 421 pct.2 lit. b) din Codul de procedură penală admiterea apelurilor formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de partea civilă Autoritatea pentru Digitalizarea României împotriva sentinței penale nr. 593 din data de 15 noiembrie 2021, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția penală în dosarul nr. 2607/1/2017, privind și pe intimații-inculpați Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail, Sandu Gabriel și Tatomir Călin și pe intimata-parte responsabilă civilmente Synotech Global Services Switzerland AG (fostă D-Con.Net AG).

S-a desființat, în parte, sentința penală apelată și s-a trimis cauza spre rejudecare la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ceea ce îi privește pe inculpații:

1. SANDU GABRIEL, pentru infracțiunea de **abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută și pedepsită de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal;

2. TATOMIR CĂLIN, pentru **complicitate la abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal și pentru

infracțiunea de spălarea banilor prev. de art. 29 alin.(1) lit. a) din Legea nr.656/2002;

3. PESCARIU DINU MIHAI, pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002 și

4. FLORICĂ CLAUDIU IONUȚ, pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002.

S-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate care nu contravin prezentei decizii.

În temeiul art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia. În temeiul art. 275 alin. (6) din Codul de procedură penală onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu până la prezentarea apărătorilor aleși pentru intimații-inculpați Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail, Sandu Gabriel și Tatomir Călin, în cuantum de câte 220 lei se va avansa din fondul statului.

În analiza criticilor formulate, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, a constatat că *infracțiunea de trafic de influență* pentru care inculpatul **Sandu Gabriel** a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 187/P/2013 (*sentința penală nr. 258/24 martie 2016 pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți, definitivă prin decizia penală nr. 162 din 3 octombrie 2016 a Completului de 5 Judecători al instanței supreme*) și *infracțiunea de abuz în serviciu* pentru care a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 766/P/2016 din 27 septembrie 2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Secția de Combatere a Infracțiunilor Asimilate Infracțiunilor de Corupție, cauză aflată pe rolul Completului de 5 judecători, prezintă elemente suficient de diferite pentru a se putea concluziona că acesta nu va fi pedepsit de două ori pentru aceeași infracțiune.

Astfel, s-a constatat că inculpatul Sandu Gabriel a fost trimis în judecată prin **rechizitoriul nr. 187/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție** și condamnat prin sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016 pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție (definitivă prin decizia penală nr.162 din 3 octombrie 2016 pronunțată de Completul de 5 Judecători), *în temeiul art. 6 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 257 alin. (1) din Codul penal anterior și art. 5 din Codul penal cu aplicarea art. 320¹ din Codul de procedură penală anterior și art. 19 din OUG nr. 43/2002 pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență la pedeapsa închisorii în cuantum de 2(doi) ani și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza II-a și lit. b) din Codul penal anterior pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii, constând în aceea că în anul 2009, în calitate de ministru al MCSI, a pretins și primit de la Florică Claudiu și Pescariu Dinu Mihail suma de 2.196.035 euro pentru a asigura promovarea hotărârii de guvern, pentru a face demersuri în vederea obținerii bugetului necesar, pentru a facilita firmelor susținute de Florică Claudiu încheierea contractului de închiriere de licențe Microsoft prin exercitarea influenței asupra unor persoane din cadrul Guvernului, respectiv asupra unor funcționari și a primit cu titlu de folos*

necuvenit suma de 2.196.035 euro ce a fost transferată la solicitarea sa în contul firmei Essim Partners Ltd. pe care o controla prin intermediul lui Sava Liviu Daniel, în baza unor contracte de consultanță ce atestă operațiuni comerciale fictive.

Prin același rechizitoriu s-a dispus disjungerea unor fapte de abuz în serviciu și spălare de bani în legătură cu încheierea și derularea contractului de închiriere de licențe Microsoft de tip Enterprise Agreement Subscription, încheiat între Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale și consorțiul D-CON.NET (MCSI MS-EAS), derulat în perioada 2009-2013.

Totodată, prin același rechizitoriu s-a dispus: „3. Clasarea cauzei pentru comiterea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000, cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, întrucât faptele au fost denunțate de martorii Florică Claudiu, Pescariu Dinu Mihail, Stan Dragoș.”

Din denunțul formulat de Florică Claudiu a reieșit că, în primăvara anului 2009, urmare a discuțiilor purtate cu Dinu Pescariu s-a deplasat la biroul lui Dorin Cocoș pentru a discuta cu acesta posibilitatea reînnoirii contractului de licențiere și a constatat că aici îl așteptau Dorin Cocoș, Gheorghe Ștefan și ministrul comunicațiilor, Gabriel Sandu. Martorul susține că în perioada următoare a avut mai multe întrevederi cu aceștia în cadrul cărora au fost formulate anumite pretenții bănești pe care trebuia să le onoreze în situația în care dorea să obțină încheierea contractului pentru obținerea de licențe.

Cu privire la acțiunile întreprinse de **inculpatul Gabriel Sandu** pentru a crea cadrul necesar încheierii contractului de licențiere Microsoft, prin sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016 pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-au reținut următoarele:

În luna aprilie 2009, inculpatul Sandu Gabriel a inițiat proiectul de hotărâre de guvern pentru atribuirea competenței Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale de a desfășura procedura de licitație deschisă, licitație restrânsă sau negociere cu publicare prealabilă a unui anunț de participare, după caz în vederea încheierii unui acord cadru ce are ca obiect achiziția dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare și a semnat nota de fundamentare la HG 460/2009.

În cuprinsul acestei Note de fundamentare se arată că s-a optat pentru achiziționarea de drepturi de utilizare de produse software necesare instituțiilor publice prin intermediul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale în vederea asigurării continuității de utilizare a produselor software existente, urmând ca după încheierea acordului cadru și în baza acestuia să fie încheiat un contract ce are ca obiect achiziționarea dreptului de utilizare a unui număr de 163.427 de licențe. Valoarea estimată a acordului cadru ce avea ca obiect achiziționarea dreptului de utilizare de produse software pe perioada 2009 – 2012 a fost de circa 200.000.000 de euro și urma a fi suportată din bugetul de stat.

Din analiza dispozițiilor H.G. nr. 460/2009 pentru atribuirea competenței Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale de a desfășura procedura de licitație deschisă, licitație restrânsă sau negociere cu publicare prealabilă a unui anunț de participare, după caz, în vederea încheierii unui acord-cadru ce are ca obiect achiziția dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare rezultă următoarele:

- Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale i-a fost atribuită competența de a desfășura procedura de atribuire în vederea încheierii unui acord-cadru multianual, valabil în perioada 2009-2012, pentru achiziția dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare, prevăzute în Anexa nr. 1 la hotărâre, necesare instituțiilor publice beneficiare. În Anexa nr. 1 la hotărâre (parte integrantă din actul normativ și, implicit, cu aceeași forță juridică) s-a prevăzut că produsele software ce urmau a fi achiziționate erau următoarele: Desktop Package, Windows Server Standard, Exchange Server Standard, System Management Server, SharePoint Portal Server, MS SQL Server. Numărul de licențe de tip Desktop Package a fost stabilit în raport cu numărul de „calculatoare eligibile”.

- Potrivit dispozițiilor din art. 1 alin. (2), instituțiile publice beneficiare sunt instituțiile publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale, după caz, care fac parte din administrația centrală și ai căror conducători sunt ordonatori de credite, precum și instituțiile aflate în subordonarea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora.

- La art. 2 alin. (2) s-a prevăzut că „după încheierea acordului-cadru, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale va semna în numele Guvernului României un contract prin care va achiziționa dreptul de utilizare a produselor software prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre. Înainte de semnarea contractului, instituțiile publice beneficiare prevăzute în anexa nr. 2 vor confirma cantitatea de produse software solicitată, comanda urmând a se face pe baza centralizării acestor rezultate.”

- În anexa nr. 2 la hotărâre au fost prevăzute cantitățile și instituțiile publice beneficiare. La rubrica „Denumirea instituției” au fost menționate 29 de instituții și autorități publice beneficiare, respectiv ministere, oficii naționale, agenții etc, iar în dreptul fiecăreia a fost prevăzut tipul și numărul de licențe necesare.

- La art. 4 alin. (1) din hotărâre s-a dispus că „în vederea încheierii contractelor subsecvente, fiecare instituție publică beneficiară, prin intermediul ministerului în a cărui subordonare, coordonare sau autoritate se află ori în nume propriu, va face o solicitare Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, prin care va preciza numărul și tipul produselor software cu privire la care urmează să exercite dreptul de utilizare.

La data de 04 iunie 2009, **inculpatul Sandu Gabriel a transmis către Ministerul Finanțelor Publice propunerile privind rectificarea bugetului Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale pentru anul 2009,**

din care rezultă că a solicitat introducerea în buget a unui nou program privind „achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” conform HG 460/2009 în sumă de 405.900 mii lei.

În luna mai 2009 a fost demarată procedura de achiziție.

Din procesul verbal de deschidere a ofertelor nr. 14 din 07 iulie 2009, a rezultat că singura ofertă depusă în vederea atribuirii acordului-cadru de furnizare produse a fost cea depusă de „D-con.net AG - lider de asociere”.

Înalta Curte a notat că faptele de trafic de influență reținute în sarcina inculpatului Sandu Gabriel prin sentința penală anterior menționată sunt consecința unor fapte corelative de cumpărare de influență (săvârșite de către cei 2 martori-cumpărători de influență Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihail - prin rechizitoriul nr. 187/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție față de aceștia, prin Rechizitoriu fiind dispusă soluția clasării cauzei ca urmare a denunțurilor formulate).

Totodată, s-a constatat că inculpatul Sandu Gabriel a fost condamnat definitiv pentru aceea că, a pretins și primit o sumă de bani pentru a-și exercita influența pe care, în calitate de ministru, o avea pe lângă persoanele cu rol decizional specific acestor demersuri.

Astfel, s-a constatat că infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Sandu Gabriel prin sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016 pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție **a vizat activitatea de a pretinde și primi o sumă de bani pentru a interveni pe lângă membrii guvernului și la alți funcționari în procedura de declanșare a licitației și bugetarea achiziției așadar, pentru a-și exercita influența pe care, în calitate de ministru, o avea pe lângă persoanele cu rol decizional specific acestor demersuri.**

În concret, **în prezenta cauză**, inculpatul Sandu Gabriel a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal, **constând** în aceea că:

- în perioada ianuarie - septembrie 2009, în calitate de Ministru al Comunicațiilor și Societății Informaționale, **cu încălcarea obligațiilor legale ce îi reveneau în calitate de ministru** (dispozițiilor art.2 alin.(2) lit. a),b) și e) raportat la art.178 alin.(2) și art.179 din OUG nr.34/2006 (actual art.2 alin.(2) lit. a), b) și e) raportat la art.172 alin.(3) și (5) din Legea nr.98/2016 privind achizițiile publice), și a dispozițiilor art. 5 alin.(1) din Ordonanța de Guvern nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, privind controlul intern și controlul financiar preventiv), la instigare a inculpaților Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihail, **a aprobat documentația de atribuire** aferentă procedurii de licitație deschisă, inițiată pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare”, cunoscând faptul că aceasta conținea **condiții restrictive nejustificate de participare** la licitația organizată de către Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale (anunțul de participare înregistrat în

S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009) în cadrul căreia a fost favorizată D. Con-Net AG, în calitate de lider al asocierii formate din D-Con.Net Gmbh, Comsoft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz AG și Dim Soft SRL,

După aprobarea documentației de atribuire, prin răspunsurile la solicitările de clarificări formulate în cadrul procedurii de licitație, inculpatul **s-a implicat în menținerea condițiilor restrictive de participare**, prin care să fie favorizată D. Con-Net AG, în calitate de lider al asocierii formate din D-Con.Net Gmbh, Comsoft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz AG și Dim Soft SRL.

Prin aceasta s-a cauzat, pe de o parte - un prejudiciu în valoare totală de 51.396.344,76 euro repercutat în patrimoniul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, iar pe de altă parte - un folos patrimonial necuvenit, în același quantum, în favoarea D. Con-Net AG.

În analiza criticilor formulate Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a examinat activitatea infracțională reținută în sarcina inculpatului Sandu Gabriel în cele două proceduri desfășurate, concluzionând că faptele cu privire la care inculpatul Sandu Gabriel a promis intervenția sa la nivelul membrilor guvernului și a altor funcționari, în calitate de ministru *-intervenție care a și fost realizată efectiv prin promovarea unei hotărâri de guvern în scopul demarării licitației și prin efectuarea demersurilor pentru obținerea resurselor bugetare necesare îndeplinirii obligațiilor bănești aferente acordului-cadru încheiat-* și faptele ce îi sunt imputate în prezenta cauză, respectiv, *nerespectarea obligațiilor legale ce îi reveneau în legătură cu licitația prin aprobarea caietului de sarcini conținând condiții restrictive* constituie acțiuni ce converg spre un scop unic în atingerea căruia, inculpatul a fost cointeresat de inculpații Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihail: favorizarea D. Con-Net AG.

Împrejurarea că inculpatul a acționat în realizarea aceluiași scop nu este însă suficientă pentru a indica că există un set de circumstanțe concrete care sunt indisolubil legate între ele.

Astfel, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, a constatat că, acuzațiile aduse inculpatului Sandu Gabriel de trafic de influență și abuz în serviciu, în cele două cauze, vizează fapte distincte prin raportare la elementele obiective pe care le definesc și se constituie în conduite diferite ce exclud ipoteza unui proces execuțional unic.

În acest sens, s-a reținut că, vânzarea influenței asupra unor funcționari, de către o persoană care are ea însăși calitatea de funcționar în cadrul aceleiași autorități, nu poate exclude cercetarea funcționarului respectiv pentru încălcarea propriilor atribuții de serviciu.

S-a constatat, așadar, că în cauza de față, inculpatul este **acuzat de încălcarea obligațiilor legale ce îi reveneau în calitate de ministru, reprezentant al autorității contractante, în legătură cu achiziția publică** privind utilizarea cât mai eficientă a fondurilor publice și garantarea liberei concurențe, încălcare ce a presupus acțiuni distincte de cele de exercitare a influenței pe lângă factorii decizionali implicați în declanșarea și finanțarea achiziției publice.

Totodată, s-a constatat că ***inculpatul a fost condamnat în precedent pentru o faptă de corupție în legătură cu aceeași licitație publică***, însă faptele ce au constituit obiectul judecății anterioare nu sunt identice cu acuzația ce face obiectul dosarului de față și nici nu sunt, în mod substanțial, aceleași.

Contrar aspectelor reținute de către prima instanță și în acord cu motivele de apel invocate de către apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de apelanta parte civilă, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a constatat că acuzația de abuz în serviciu adusă inculpatului în prezenta cauză nu este indisolubil legată de acuzația de trafic de influență pentru care a fost condamnat definitiv, obiectul probațiunii fiind distinct, infracțiunea de trafic de influență pentru care inculpatul a fost condamnat definitiv creând cadrul necesar încheierii contractului de licențiere Microsoft, iar infracțiunea de abuz în serviciu înlesnind obținerea unui folos material de către societățile controlate de inculpații Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihai.

Chiar dacă, la momentul stabilirii folosului pe care inculpatul Sandu Gabriel urma să-l obțină, s-a convenit atât asupra declanșării achiziției publice, cât și asupra fraudării acesteia, actele materiale își păstrează autonomia, favorizarea D. Con-Net AG prin aprobarea condițiilor restrictive fiind concretizată în activități realizate la momente diferite, în împrejurări diferite și obiectivate distinct.

În speță, s-a constatat că faptele reținute în sarcina inculpatului Sandu Gabriel, în cele două proceduri, sunt fapte concurente, aflate într-un raport de conexitate etiologică, ele intervenind la diferite intervale de timp, iar acțiunea mijloc facilitând conjunctural comiterea infracțiunii scop.

Prin urmare, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători, contrar celor reținute de instanța de fond, a constatat că, în cauză, nu se poate vorbi de o identitate a faptelor reținute în sarcina inculpatului Sandu Gabriel în cadrul celor două proceduri, de vreme ce faptele materiale nu formează un astfel de ansamblu inseparabil.

În aceste condiții, problema care se ridică ține de examinarea temeiniciei acuzațiilor formulate împotriva inculpatului prin rechizitoriu, situație în care, instanța investită cu judecarea în apel a cauzei este chemată să constate în ce măsură cele reținute de procuror își găsesc corespondent în probatoriul administrat în cauză.

Față de considerentele dezvoltate anterior și de împrejurarea că, în cauză, prima instanță nu a făcut aprecieri asupra tipicității obiective și subiective a infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților, în condițiile în care a reținut incidența în cauză a principiului *ne bis in idem*, dispunând în consecință încetarea procesului penal/achitarea, Înalta Curte, Completul de 5 judecători, a constatat că nu poate substitui integral faza de judecată, care ar fi trebuit să aibă loc în primă instanță, motiv pentru care, constată că se impune trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond în vederea respectării dreptului la un proces echitabil și a dublului grad de jurisdicție și, nu în ultimul rând, al respectării dreptului la apărare a inculpatului.

Astfel, în acord cu principiul dreptului la un proces echitabil consacrat de Convenție, transpus și în legislația națională și prin raportare la motivele de apel formulate de Ministerul Public și de partea civilă care, prin criticile formulate, solicită pronunțarea unei soluții de condamnare, cu atât mai mult cu cât instanța de control judiciar nu a administrat nicio probă, este obligatorie trimiterea spre rejudecare a cauzei pentru a fi clarificate aspectele cu caracter esențialmente faptic invocate de apelanți, dar și pentru a fi oferită inculpaților posibilitatea de a se apăra, respectându-se, astfel, drepturile procesuale, în contextul unor condamnări date României de Curtea Europeană în Cauzele Spânu, Mircea și Dănilă, pentru violarea art. 6 paragrafelor 1 și 3 din Convenție.

Pe de altă parte, pronunțarea unei soluții pe fondul acuzației penale, pentru prima dată direct în apel ar face ca inculpații să nu aibă acces la exercitarea controlului judiciar asupra unei asemenea decizii, întrucât este definitivă, fapt ce ar conduce la încălcarea dreptului său la apărare și a dreptului la dublul grad de jurisdicție, consacrate de art. 8 din Codul de procedură penală și de art. 6 din Convenție, drepturi care reprezintă componente ale unei proceduri echitabile.

În considerarea jurisprudenței Curții Europene și a Înaltei Curții, având în vedere că, judecătorii fondului nu au analizat chestiunile de fapt și de drept relativ la infracțiunile deduse judecării prin rechizitoriul nr.766/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Național Anticorupție, Secția de Combatere a Infracțiunilor asimilate Infracțiunilor de Corupție, s-a constatat că pronunțarea pentru prima dată în apel a unei soluții asupra temeiniciei acuzațiilor ar determina eliminarea artificială a unui grad de jurisdicție în defavoarea intereselor procesuale ale inculpaților, în condițiile în care legea procesual penală prevede parcurgerea a două grade de jurisdicție [art. 421 pct. 2 lit. a) raportat la art. 349 și următoarele din Codul de procedură penală], motiv pentru care, se impune desființarea hotărârii atacate, cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare la aceeași instanță care urmează ca, în urma cercetării judecătorești, după administrarea probatoriilor, să analizeze cauza pe fond și să procedeze, potrivit dispozițiilor art. 396 din Codul de procedură penală.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a constatat că soluționarea acțiunii penale pusă în mișcare pentru infracțiunea de abuz în serviciu față de inculpatul Sandu Gabriel impune și statuarea pe fond asupra faptei imputate inculpatului Tatomir Călin (complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzute de art.48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal), faptă aflată în corelație cu cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Sandu Gabriel.

Astfel, s-a constată că, în sinteză, acuzațiile aduse inculpatului Tatomir Călin, trimis în judecată, printre altele, pentru complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzut de art.48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000

raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal sunt următoarele:

- implicarea în constituirea și sprijinirea asocierii formată din D. Con-Net AG în vederea câștigării licitației organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale;

- cooptarea în cadrul asocierii a SC Dim Soft SRL;

- refuzul de a pune la dispoziția altor participanți la licitație a unei oferte de preț și a unei scrisori de confirmare din partea producătorului privind acordul acestuia pentru livrarea orelor de consultanță și suport;

- implicarea în întocmirea de către reprezentanții Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale a documentației de atribuire aferentă procedurii de licitație deschisă, în sensul stabilirii unor cerințe restrictive de participare la licitație pentru favorizarea D. Con-Net AG, prin punerea la dispoziție, sub formă de proiect, a documentației de atribuire (caiet de sarcini, fișă de date a achiziției).

În speță, instanța de fond, prin sentința penală apelată, cu referire la inculpatul Tatomir Călin a dispus soluția achitării în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul penal reținând că „nu se pot examina acuzațiile de complicitate („înlesnește sau ajută”) aduse inculpatului Tatomir Călin sub o altă încadrare juridică care ar fi de natură să atragă schimbarea naturii și cauzei acestor acuzații și care, în același timp, ar impune o reevaluare/reexaminare corelată a faptelor pentru care inculpatul Tatomir Călin a fost trimis în judecată în prezenta cauză (inclusiv sub aspectul încadrării juridice), cu faptele și încadrarea juridică a acestora pentru care există soluții definitive dispuse în cauza anterioară față de cei 3 inculpați - Florică Claudiu, Pescariu Dinu și Sandu Gabriel, prin soluția de clasare definitivă, respectiv, prin sentință definitivă), reexaminare care nu este permisă de art.6 din Codul de procedură penală, astfel cum principiul ne bis in idem a fost interpretat în jurisprudența CEDO în cauzele menționate anterior (cu titlu de exemplu, cauza *Butnaru și Bejan c. România*, paragrafele 31 și 33).”

Este indiscutabil că, în absența unei fapte prevăzute de legea penală, nu sunt îndeplinite condițiile, din punct de vedere al dreptului material, cu referire la existența complicității și, în acest mod, presupusul complice nu poate fi tras la răspundere penală. Așadar, indiferent dacă există un act material comis de către presupusul participant, care a fost circumstanțiat juridic sub forma unui ajutor, dacă ajutorul nu s-a acordat cu privire la o faptă prevăzută de legea penală, complicele nu va putea răspunde, din punct de vedere penal, dacă actul de complicitate nu este incriminat, de sine stătător, sau nu este inclus chiar în tipicitatea infracțiunii.

În mod simetric, analiza existenței împrejurărilor faptice relevate de acuzare, stabilite în privința autorului, implică și examinarea acțiunilor de ajutor/înlesnire, date de presupusul complice la acțiunea tipică și, pe cale de consecință, justifică un raționament juridic similar.

În consecință, în raport cu argumentația ce precede, cu referire la inculpatul Sandu Gabriel, instanța de apel a constatat că soluția de trimitere a

cauzei spre rejudecare la aceeași instanță vizează și activitatea infracțională reținută în sarcina complicelui, inculpatul Tatomir Călin, instanța, ulterior cercetării judecătorești, urmând să analizeze cauza pe fond și să procedeze potrivit dispozițiilor art. 396 din Codul de procedură penală.

În ceea ce privește acuzația adusă inculpaților Pescariu Dinu Mihai și Florică Claudiu Ionuț, vizând infracțiunea de instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 47 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.(1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal, prin motivele de apel formulate s-a susținut că faptele imputate inculpaților nu sunt substanțial aceleași cu cele din cauza anterioară.

Totodată, s-a susținut că o soluție de clasare dispusă de procuror intră în autoritatea de lucru judecat numai în măsura în care rămâne definitivă printr-o hotărâre judecătorească, fie în procedura plângerii împotriva soluțiilor de clasare, fie în procedura redeschiderii urmăririi penale, proceduri care nu au fost urmate în cazul inculpaților Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihai.

În analiza criticilor formulate, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, contrar celor susținute de apelanți, a reținut că, în cauză, nu se identifică motive de desființare a sentinței penale apelate și care să conducă la admiterea apelului pe acest considerent.

Astfel, în examinarea criticilor formulate de Ministerul Public, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, a reținut că, pentru a fi aplicabilă garanția instituită de principiul „*ne bis in idem*”, ambele proceduri trebuie să fie desfășurate în urma formulării unei „acuzații în materie penală”.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că termenul „procedură penală” folosit în cadrul art. 4 din Protocolul nr. 7 trebuie să fie interpretat în lumina principiilor generale aplicabile expresiilor „acuzație în materie penală” și „pedeapsă” care sunt prevăzute de art. 6 și 7 din Convenție.

Conținutul concret al acestui principiu este și trebuie înțeles în lumina interpretărilor celor două instanțe europene, astfel că acesta este de fapt mai larg decât apare consacrat la nivel național.

Reluând considerentele Raportului explicativ privind Protocolul nr. 7 al Convenției, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în jurisprudența sa că art. 4 din Protocolul nr. 7 are drept scop împiedicarea repetării procedurilor penale închise în mod definitiv. Instanța europeană consideră că o decizie este definitivă atunci când este irevocabilă, adică nu este susceptibilă de a fi atacată printr-o cale ordinară de atac sau părțile au epuizat aceste căi sau au lăsat să se împlinească termenul necesar pentru exercitarea lor.

Pe de altă parte, fiind chemată să se pronunțe asupra semnificației „hotărâre definitivă” din art. 54 Convenția de aplicare a Acordului Schengen, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că decizia trebuie să fie definitivă și obligatorie în sensul dreptului național al statului contractant ale cărui autorități au adoptat-o și să se asigure că decizia respectivă conferă în acest stat protecția acordată în temeiul principiului „*ne bis in idem*”.

Niciunul dintre cele două texte nu face referire la o hotărâre pronunțată de către o autoritate judiciară. Ambele instanțe europene au analizat caracterul definitiv al deciziei, și nu tipul autorității care a pronunțat decizia, recunoscând caracter definitiv chiar deciziilor pronunțate de către autorități administrative.

Prin urmare, contrar celor susținute în acuzare și în acord cu cele reținute de instanța de fond, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a constatat că, în analiza elementului „idem” al principiului în discuție, începerea unui nou proces penal cu privire la persoanele și faptele ce au făcut obiectul unui proces finalizat anterior reprezintă o dublare a procedurii, incompatibilă cu principiul *ne bis in idem*, în situațiile în care, dispoziția prin care se finalizează primul proces penal are ca efect stingerea definitivă a acțiunii penale, indiferent dacă aceasta se dispune de către Ministerul Public ori de către o instanță de judecată, și realizează o apreciere asupra fondului cauzei (respectiv organele judiciare să fi administrat probele necesare pentru a stabili dacă fapta sesizată există, este infracțiune și a fost săvârșită de subiectul procesual cu privire la care s-au efectuat investigațiile, cu vinovăția prevăzută de lege).

Analizând criticile formulate, s-a reținut că, în cauza penală în care a fost pronunțată sentința nr. 258 din 24 martie 2016, definitivă prin decizia nr.162 din 3 octombrie 2016, ambele menționate anterior, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, numiții Pescariu Dinu Mihai și Florică Claudiu Ionuț au fost audiați în *calitate de martori*, calitate procesuală atrasă de soluția dispusă de procurorul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în sensul „**clasării cauzei**” cu privire la aceștia.

Efectuând propria analiză a particularităților cauzei, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători, a apreciat ca fiind temeinice statuările primei instanțe, în legătură cu faptele vizând *infracțiunea de instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 47 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.(1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal*, reținute în sarcina inculpaților Florică Claudiu și Pescariu Dinu și constată că fapta imputată celor doi inculpați în cauza *pendinte*, este identică celei pentru care s-a dispus clasarea prin rechizitoriul nr. 187/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, respectiv oferirea unei sume de bani din profitul obținut în mod fraudulos de D. Con-Net AG, în ceea ce-l privește pe inculpatul Sandu Gabriel.

Totodată, s-a constatat că, prin rechizitoriul nr. 187/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, a fost dispusă ***o soluție pe fondul acuzațiilor (după examinarea faptelor, probelor și răspunderii penale***, respectiv s-a dispus clasarea *cauzei pentru comiterea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 290 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000, cumpărare de influență prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, întrucât faptele au fost denunțate de martorii Florică Claudiu, Pescariu Dinu Mihail, soluție „definitivă”* atât din perspectiva dreptului național, cât și din perspectiva

jurisprudenței CEDO și CJUE (astfel cum rezultă din cauzele anterior menționate).

Această primă decizie definitivă constituie elementul prim, astfel că, pronunțarea unei soluții pe fondul acuzațiilor din prezenta cauză nu este posibilă prin efectul principiului *ne bis in idem*, indiferent de noua modalitate de expunere a faptelor sau de încadrarea juridică a acestora.

Prin urmare, sub acest aspect, instanța de control judiciar a constatat că, în circumstanțele relevante, acest episod al activității infracționale dedusă judecătii a fost corect reținut de către prima instanță, urmând **a fi menținută soluția dispusă** în temeiul art. 396 alin. (1) și (6) din Codul de procedură penală cu referire la art.16 alin. (1) lit. i) combinat cu art. 6 (*ne bis in idem*) din Codul de procedură penală **de încetare a procesului penal față de inculpații Pescariu Dinu Mihail și Florică Claudiu Ionuț pentru instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit**, prevăzută de art.47 din Codul penal raportat la art. 13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal, soluție ce va intra în puterea lucrului judecat, dispozițiile menționate fiind definitive.

Cu referire la **infracțiunile de spălarea banilor, pentru care au fost trimiși în judecată inculpații Pescariu Dinu Mihail, Florică Claudiu și Tatomir Călin**, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, a reținut că, potrivit rechizitoriului, acuzațiile sunt următoarele:

1. Inculpatul Pescariu Dinu Mihail a fost trimis în judecată pentru o singură infracțiune de spălarea banilor, cu menționarea a două modalități de săvârșire, prevăzută de **art. 29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002** constând în aceea că:

1.1.- în perioada 21 octombrie 2009 – 31 octombrie 2009, împreună cu inculpatul Florică Claudiu Ionuț, în scopul de a disimula originea ilicită a sumei de 18.153.058 euro, reprezentând o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către D. Con-Net AG în urma câștigării licitației publice organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale privind licențele Microsoft, a dispus transferul respectivei sume de bani din contul D. Con-Net AG (societate controlată de cei doi inculpați) în contul Barringwood Investment Limited (societate controlată de inculpatul Pescariu Dinu Mihail), prin încheierea în mod fictiv a unui contract de prestări servicii între cele două societăți.

1.2.- în perioada 30 octombrie 2009 – 23 februarie 2010, din suma transferată în contul Barringwood Investment Ltd de către D.Con-Net AG, a transferat și deținut în contul personal deschis la Banca Clariden Leu (fostă Banca Leu) din Elveția suma de 9.620.000 euro, cunoscând faptul că respectiva sumă de bani reprezenta o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către D. Con-Net AG, în urma câștigării licitației publice.

2. Inculpatul **Florica Claudiu Ionuț** a fost trimis în judecată pentru săvârșirea, în concurs (art.38 din Codul penal), a două infracțiuni de spălarea banilor:

2.1. - o infracțiune prevăzută de **art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002** constând în aceea că:- în perioada 21 octombrie 2009 - 31 octombrie 2009, împreună cu inculpatul Pescariu Dinu Mihail, în scopul de a disimula originea ilicită a sumei de 18.153.058 euro, reprezentând o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către D. Con-Net AG în urma câștigării licitației publice organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale privind licențele Microsoft, a dispus transferul respectivei sume de bani din contul D. Con-Net AG (societate controlată de cei doi inculpați) în contul Barringwood Investment Limited (societate controlată de inculpatul Pescariu Dinu Mihail), prin încheierea în mod fictiv a unui contract de prestări servicii între cele două societăți.

2.2. - o infracțiune prevăzută de **art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr.656/2002** constând în aceea că: - în perioada septembrie - octombrie 2009, a deținut și folosit în mod direct/indirect suma de 7.820.872,41 lei, cunoscând că aceasta reprezintă o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către societatea D. Con-Net AG, în urma câștigării licitației organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009), sumă transferată în conturile societăților controlate de acesta în mod direct/indirect, respectiv, S.C. Filas Consulting S.R.L., SC General MC SRL, SC IBZ Impex SRL, SC PRO IT Consulting Group SRL, SC Essensys Software SRL, SC Stima Soft SRL, SC Max Professional Services SRL, prin subcontractarea în mod fictiv a serviciilor de consultanță și suport de către SC Microsoft România SRL, din dispoziția inculpatului Tatomir Călin.

3. Inculpatul **Tatomir Călin** a fost trimis în judecată pentru o singură infracțiune de spălarea banilor prevăzută de **art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002** constând în aceea că:

3.1.- în perioada septembrie - octombrie 2009, în calitate de Director General al SC Microsoft România SRL, în scopul de a disimula originea ilicită a sumei de 11.930.096,98 lei reprezentând o parte din folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de abuz în serviciu de către societatea D. Con-Net AG, în urma câștigării licitației organizată de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale pentru „Achiziționarea dreptului de utilizare de produse software prin închiriere cu opțiune de cumpărare” (anunțul de participare înregistrat în S.E.A.P. cu numărul 78087/22.05.2009), a dispus transferul respectivei sume de bani, prin subcontractarea în mod fictiv a serviciilor de consultanță și suport, de către SC Microsoft România SRL către societățile controlate de acesta și Florica Claudiu Ionuț, după cum urmează:

a) - în mod direct, către societatea controlată de acesta, respectiv SC CD Software Consult SRL, și indirect către aceeași firmă, prin intermediul SC Clearsoft SRL, SC Essensys Software SRL, suma de 4.109.224,57 lei,

b) - către societățile controlate de inculpatul Florică Claudiu Ionuț în mod direct/indirect, respectiv, S.C. Filas Consulting S.R.L., SC General MC SRL, SC IBZ Impex SRL, SC PRO IT Consulting Group SRL, SC Essensys Software SRL, SC Stima Soft SRL, SC Max Professional Services SRL, suma de 7.820.872,41 lei.

Prin sentința penală apelată, instanța de fond, *cu majoritate*, a constatat că natura și cauza acuzațiilor de spălarea banilor în modalitatea normativă prevăzută de **art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002** reținută în sarcina inculpaților **Florică Claudiu Ionuț și Tatomir Călin și respectiv art. 29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002**, reținută în sarcina inculpatului **Pescariu Dinu Ionuț** în prezenta cauză penală, este raportată, conform actului de acuzare, la o infracțiune predicat – abuz în *serviciu prevăzut de art.13² din Legea nr.78/2000, raportat la art.297 alin.(1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal, săvârșită în participație penală, infracțiune de rezultat din care au fost obținute sumele de bani care au fost supuse operațiunii de spălarea banilor* - pentru care s-a dispus încetarea procesului penal conform art.16 alin. (1) lit. i) din Codul de procedură penală. - „*ne bis in idem*”.

În raport cu soluția de încetare a procesului penal cu referire la acuzațiile de abuz în serviciu (*infracțiunea predicat, infracțiune de rezultat din care au fost obținute sumele de bani care au fost supuse operațiunii de spălarea banilor*), ca o consecință a reținerii incidentei art.6 din Codul de procedură penală, instanța de fond a constatat, pentru infracțiunile de spălarea banilor prevăzute de **art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002, respectiv art. 29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002**, incidența dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală.

În motivare, s-a reținut că, pentru situația în care nu există o soluție de condamnare pentru „*infracțiunea predicat din care provin bunurile*”, în decizia nr.16/2016 pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se arată: „*Este evident însă că în situația în care nu există o condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile, instanța investită cu soluționarea cauzei privind infracțiunea de spălare de bani nu trebuie doar să suspecteze că bunurile provin din activitate infracțională, ci și să aibă certitudini în acest sens*”.

Totodată, cu referire la infracțiunea de spălarea banilor în modalitatea normativă prevăzută de **art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr.656/2002**, reținută în sarcina inculpatului Florică Claudiu Ionuț (*soluție dispusă cu unanimitate*) și a inculpatului Pescariu Dinu Mihai (*soluție dispusă cu majoritate*), instanța de fond a constatat **incidența deciziei nr.418/2018 pronunțată de Curtea Constituțională**, prin care a fost declarat neconstituțional **art.29 alin. (1) lit. c) din Legea nr.656/2002**, în sinteză, constatându-se că *autorul infracțiunii-predicat nu poate fi și subiect al infracțiunii de spălarea banilor în sensul art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr.656/2002*.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, a constatat ca fiind corecte statuările instanței de fond doar cu privire la infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 reținută în sarcina inculpatului Florică Claudiu, față de care a fost dispusă soluția de achitare în temeiul art. 396 alin.(5) din Codul de procedură penală, cu referire la art.16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală ca urmare a constatării incidenței deciziei nr. 418/2018 pronunțată de Curtea Constituțională.

Astfel, prin decizia menționată, au fost declarate neconstituționale dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 8 iunie 2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii.

Curtea Constituțională a reținut că: *dobândirea sau deținerea, ce constituie două dintre modalitățile alternative ale elementului material al infracțiunii de spălarea banilor, reglementată la art. 29 alin. 1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, sunt, în realitate, situații de fapt rezultate, în mod inevitabil, din comiterea infracțiunii din care provin bunurile dobândite sau deținute, și nu acțiuni separate, de sine stătătoare, care să poată fi săvârșite de autorul infracțiunii predicat la un moment ulterior consumării acesteia, pe baza unei rezoluții infracționale distincte. Așa fiind, prin natura lor, dobândirea și deținerea bunurilor provenite din săvârșirea unor infracțiuni, de către subiectul activ al infracțiunilor în cauză, nu pot fi dissociate de infracțiunile predicat și, prin urmare, nu pot fi analizate ca infracțiuni separate.*

Configurarea elementului material al infracțiunii antereferite, în modalitatea descrisă, este de natură a determina angajarea, în mod disproportionat, a răspunderii penale a inculpatului pentru comiterea aceleiași fapte.

Ulterior acestei decizii, dispozițiile legale au fost modificate prin Legea nr. 129/2019, textul art. 49 lit. c) prevăzând că, constituie infracțiune de spălarea de bani: **”dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri de către o altă persoană decât subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.”**

În consecință, Înalta Curte, Completul de 5 judecători, cu referire la acuzațiile de spălarea banilor, prevăzute de **art.29 alin.(1) lit. c) din Legea nr.656/2002**, reținute în sarcina inculpatului Florică Claudiu, astfel cum au fost menționate în rechizitoriu, **a menținut dispoziția** instanței de fond, **de achitare a inculpatului Florică Claudiu**, în temeiul art.16 alin. (1) lit. b) teza I din Codul de procedură penală.

Cu referire la acuzațiile de spălarea banilor, prevăzute de art. 29 din Legea nr. 656/2002, republicată, reținute în sarcina inculpaților Tatomir Călin [art. 29 alin. (1) lit. a)], Florică Claudiu Ionuț [art. 29 alin.(1) lit. a)] și Pescariu Dinu Mihai [art. 29 alin.(1) lit. a) și c)], având în vedere soluția ce urmează a fi adoptată în cauză privind infracțiunea predicat față de care instanța de control judiciar a constatat că faptele ce au constituit obiectul judecății anterioare nu

sunt identice cu acuzația ce face obiectul dosarului pe rolul instanței de apel și nici nu sunt în mod substanțial aceleași, Înalta Curte, completul de 5 judecători urmează a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare în vederea analizării existenței faptelor și a vinovăției inculpaților, în mod evident și raționamentul instanței de fond care a determinat adoptarea soluției cu privire la acuzația de spălare a banilor prevăzută de art. 29 Legea nr. 656/2002, republicată se impune a fi revizuit.

Potrivit dispozițiilor art. 424 alin. (4) Cod procedură penală, „când s-a dispus rejudecarea, decizia trebuie să indice care este ultimul act procedural rămas valabil de la care procesul penal trebuie să își reia cursul, în caz contrar toate actele procedurale fiind desființate de drept”.

Deși motivele care au condus la desființarea hotărârii nu ar atrage reluarea de către instanța de fond a întregii cercetări judecătorești totuși, în cauză se constată că se impune această măsură, în condițiile în care doi dintre membrii completului de judecată nu mai funcționează în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, fiind eliberați din funcție prin pensionare. În aceste circumstanțe, având în vedere și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (c. Beraru împotriva României, c. Cutean împotriva României), pentru respectarea dreptului la un proces echitabil, s-a apreciat că se impune ca administrarea nemijlocită a probelor să se facă în fața completului care se va pronunța pe fondul acuzațiilor, ceea ce presupune reluarea întregii cercetări judecătorești.

În ceea ce privește procedura de cameră preliminară, s-a constatat că această etapă a fost epuizată prin rămânerea definitivă a încheierii penale nr. 165 din data de 13 martie 2018 și a încheierii din data de 30 ianuarie 2018, pronunțate de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 2607/1/2017/a1, definitivă prin Încheierea nr.25/C din 18 iunie 2018 pronunțată în Dosar nr. 2607/1/2017/a1.11. Totodată, instanța de fond va avea în vedere împrejurarea că, prin prezenta decizie vor fi menținute soluțiile dispuse prin sentința penală nr. 593 din 15 noiembrie 2021 cu privire la inculpații Pescariu Dinu Mihail și Florică Claudiu Ionuț pentru instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.47 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal și cu privire la inculpatul Florică Claudiu Ionuț pentru infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002.

S-a constatat, așadar, că soluțiile **de încetare a procesului penal** cu privire la **inculpații Pescariu Dinu Mihail și Florică Claudiu Ionuț** pentru **instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.47 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000** raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal și **de achitare** dispusă cu privire la **inculpatul Florică Claudiu Ionuț** pentru **infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 vor intra în puterea lucrului judecat, dispozițiile menționate fiind definitive.**

Prin urmare, față de argumentația ce precede și în limitele anterior menționate Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, a dispus desființarea sentinței penale apelate și trimiterea cauzei în vederea rejudecării la aceeași instanță, conform prevederilor art. 421 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, întrucât, în cauza de față instanța de fond a apreciat în mod greșit că sunt întrunite condițiile referitoare la incidența principiului *ne bis in idem* și a dispus încetarea procesului penal/ achitarea inculpaților, fără să facă o analiză proprie a vinovăției acestora prin prisma probatoriului administrat în cauză, iar prin examinarea vinovăției inculpaților direct în apel, urmată de pronunțarea unei hotărâri definitive, s-ar încălca dispozițiile art. 2 paragraful 1 din protocolul 7 al Convenției potrivit căruia persoana declarată vinovată de o infracțiune are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau condamnării de către o jurisdicție superioară, întrucât lipsa unei judecăți efective în fața primei instanțe face iluzoriu dreptul privind dublul grad de jurisdicție în materie penală.

Totodată, în condițiile în care legea procesual penală prevede două grade de jurisdicție, s-a apreciat că este necesar ca judecata să parcurgă toate etapele procesuale, pentru a nu priva inculpații de un grad de jurisdicție, prin soluționarea cauzei direct de instanța de apel, după readministrarea probelor în apel. Instanța de apel nu ar putea substitui integral faza de judecată care ar fi trebuit să aibă loc în primă instanță, deoarece o astfel de soluție ar determina eliminarea artificială a unui grad de jurisdicție, în defavoarea intereselor procesuale ale inculpaților, pentru care legislația procesuală prevede parcurgerea a două grade de jurisdicție.

S-a menționat că judecarea cauzei în fond va privi exclusiv faptele reținute în sarcina inculpaților Sandu Gabriel (infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută și pedepsită de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal); Tatomir Călin (complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal și infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002); Pescariu Dinu Mihai (infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002) și Florică Claudiu Ionuț (infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002) astfel cum au fost descrise prin Rechizitoriul nr. 766/P/2016 din 27 septembrie 2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Infracțiunilor asimilate Infracțiunilor de Corupție.

Cu ocazia rejudecării, s-a dispus ca prima instanță urmează ca, după efectuarea cercetării judecătorești, prin administrarea probelor pe care le consideră relevante pentru aflarea adevărului și justa soluționare a acțiunii penale, să analizeze cauza pe fond atât în ceea ce privește latura penală (sens în care va avea în vedere criticile de formulate în prezenta cale de atac de către

reprezentantul Ministerului Public și de către partea civilă Autoritatea pentru Digitalizarea României precum și susținerile intimaților inculpați cu referire la incidența deciziei Curții Constituționale nr. 358 din 26 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.155 alin. (1) din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 09 iunie 2022) cât și în ceea ce privește latura civilă.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție Secția Penală la data de 23 septembrie 2022 fiind repartizată Completului 2, sub dosar nr. 2607/1/2017*, fiind stabilit termen de judecată la data de 04 octombrie 2022.

La termenul de judecată din 04 octombrie 2022 apărătorul ales al inculpatului Sandu Gabriel, avocat Chitic Daniel, a depus o cerere, prin care a solicitat, în esență, încetarea procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale a inculpatului, față de dispozițiile art. 154 alin.(1) lit. d din Codul de procedură penală raportat la Decizia Curtea Constituțională nr. 358/2022.

Înalta Curte a reținut că pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se află înregistrat dosarul nr. 1341/1/2022, cu termen stabilit la data de 25 octombrie 2022, având ca obiect sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a II-a penală, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: 1. *Dacă normele care reglementează efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură sunt norme de drept substanțial susceptibile de a fi aplicate ca lege penală mai favorabilă sau norme de drept procesual supuse principiului „tempus regit actum”. 2. Dacă art. 155 alin. 1 C. pen., în forma în vigoare în perioada 26.06.2018 – 30.05.2022, este susceptibil de a fi aplicat ca lege penală mai favorabilă.* Potrivit prevederilor art. 476 alin. 4 Cod procedură penală, cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești pot fi suspendate până la soluționarea sesizării.

Prin urmare, având în vedere solicitarea apărătorilor inculpaților, părții civile, părții responsabile civilmente, precum și a reprezentantului Ministerului Public și faptul că obiectul cererii formulate de apărătorul ales al inculpatului Sandu Gabriel, relativ la intervenirea prescripției răspunderii penale, este similar cu acela al sesizării prin care Curtea de Apel București, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la normele care reglementează efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură, Înalta Curte a constatat că se impune suspendarea cauzei până la soluționarea sesizării de către Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și pronunțarea unei hotărâri prealabile. Astfel, Înalta Curte, în baza art. 476 alin. 4 din Codul de procedură penală, a dispus suspendarea judecății în cauză de față până la soluționarea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în dosarul nr. 1341/1/2022.

Ulterior, cauza a fost repusă pe rol, fiind stabilit termen de judecată la data de 31 ianuarie 2023 și față de imposibilitatea obiectivă de prezentare a

doamnei judecător Adriana Ispas, în vederea asigurării continuității completului de judecată, s-a dispus amânarea cauzei la data de 28 februarie 2023, pentru când inculpații Sandu Gabriel, Tatomir Călin, Pescariu Dinu Mihail și Florică Claudiu Ionuț, partea civilă Autoritatea pentru Digitalizarea României, precum și partea responsabilă civilmente Synotech Global Services Switzerland AG (anterior D.CON-NET AG) au termen în cunoștință.

La termenul de judecată din 28 februarie 2023, s-a admis cererea de amânare a judecării cauzei formulată de inculpați în vederea consultării cu apărătorii acestora, pentru a-și exprima poziția, în sensul solicitării de a continua sau nu procesul penal, fiind amânată cauza la **data de 11 aprilie 2023**, și totodată, s-a amânat pronunțarea asupra cererii de sesizare a C.J.U.E formulată de parchet și asupra menținerii măsurilor asigurătorii dispuse în cauză.

Prin încheierea din data de 14 martie 2023, în baza art. 250² din Codul de procedură penală s-au menținut măsurile asigurătorii instituite prin ordonanțele nr. 766/P/2016 din 25.09.2017 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție, cu privire la inculpații Sandu Gabriel și Tatomir Călin, astfel cum au fost dispuse. În baza art. 250² din Codul de procedură penală, s-au menținut măsurile asigurătorii instituite prin ordonanța nr. 766/P/2016 din 25.09.2017 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție, cu privire la inculpatul Pescariu Dinu Mihail, astfel cum au fost dispuse, însă până la concurența sumei de 9.620.000 euro. În baza art. 250² din Codul de procedură penală, s-au menținut măsurile asigurătorii instituite prin ordonanța nr. 766/P/2016 din 25.09.2017 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție, cu privire la inculpatul Florică Claudiu Ionuț, astfel cum au fost dispuse, însă până la concurența sumei de 8.533.058 euro.

S-a respins, ca inadmisibilă, cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

La termenul de judecată din 11 aprilie 2023 inculpații *Sandu Gabriel, Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail și Tatomir Călin nu au solicitat continuarea procesului penal în sensul prevăzut de art. 18 din Codul de procedură penală*, ci au solicitat încetarea procesului penal în conformitate cu dispozițiile art. 396 alin. 6 din Codul de procedură penală, art. 16 lit f din Codul de procedură penală, ca urmare a intervenirii prescripției având în vedere cele două decizii ale Curții Constituționale, precum și HP nr. 67/2002.

Au solicitat disjungerea laturii civile a cauzei pentru a fi dovedită inexistența faptei ilicite cauzatoare de prejudicii, iar cu privire la măsura confiscării au făcut referire la dispozițiile art. 107 alin. (2) din Codul penal, potrivit cărora pot fi luate măsuri de siguranță, precum confiscarea specială doar împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, iar cum în cazul inculpaților faptele fiind neimputabile, în mod evident, nu se poate dispune confiscarea acestei sume de bani.

În plus, inculpații Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihail au mai solicitat încetarea procesului penal în temeiul art. 16 lit. f din Codul de

procedură penală, întrucât nu a existat autorizarea procurorului general pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, arătând că la vremea la care a fost formulată acuzația, pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea săvârșită, în conformitate cu vechile dispoziții, era de la 3 ani la 12 ani închisoare și dacă se constată că faptele au fost săvârșite pe teritoriul altui stat, nu are prevalența încetarea procesului penal. Astfel, se pune problema dacă mai poate fi dispusă vreo măsură de confiscare în condițiile în care nu există acțiune penală pusă în mișcare valabilă și nu există o acuzație care să fie examinată în mod real de către instanța de judecată.

Examinând cauza trimisă spre rejudecare privind pe inculpații Sandu Gabriel, Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail și Tatomir Călin conform deciziei penale nr. 64 din 12.09.2022, pronunțată în dosarul nr. 2996/1/2021 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, Înalta Curte constată următoarele:

În ceea ce privește incidența cauzei de încetare a procesului penal, prevăzută de art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală-prescripția răspunderii penale, invocată de inculpații Sandu Gabriel, Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail și Tatomir Călin în apărare, Înalta Curte reține următoarele:

Prin decizia penală nr. 64 din 12 septembrie 2022 Înalta Curte de Casație și Justiție Completul de 5 Judecători, în temeiul art. 421 pct.2 lit. b) din Codul de procedură penală a admis apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de partea civilă Autoritatea pentru Digitalizarea României împotriva sentinței penale nr. 593 din data de 15 noiembrie 2021, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția penală în dosarul nr. 2607/1/2017, privind și pe intimații-inculpați Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail, Sandu Gabriel și Tatomir Călin și pe intimata-parte responsabilă civilmente Synotech Global Services Switzerland AG (fostă D-Con.Net AG).

A desființat, în parte, sentința penală apelată și a trimis cauza spre rejudecare la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ceea ce îi privește pe inculpații:

SANDU GABRIEL, pentru infracțiunea de **abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută și pedepsită de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal;

TATOMIR CĂLIN, pentru **complicitate la abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal și pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prev. de art. 29 alin.(1) lit. a) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin.(1) lit. a) din Legea 129/2019 ;

PESCARIU DINU MIHAI, pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin. (1) lit. a) și c) din Legea 129/2019 și

FLORICĂ CLAUDIU IONUȚ, pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin.(1) lit. a) din Legea 129/2019 .

Având în vedere faptul că în cursul desfășurării procesului penal care are ca obiect acțiunea penală formulată de către parchet împotriva inculpaților, până la pronunțarea sentinței, Curtea Constituțională a pronunțat decizia nr. 358/2022 cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 155 alin. 1 Cod penal, care reglementează întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, în cauză, inculpații au solicitat încetarea procesului penal ca urmare a incidenței efectelor deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2019 în prezenta cauză, cu privire la prescripția răspunderii penale.

Pentru a stabili dacă deciziile nr. 287/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale au consecințe asupra modului de soluționare a acțiunii penale exercitate în această cauză împotriva inculpaților, este necesară analiza dispozițiilor Codului penal cu privire la prescripția răspunderii penale și la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, în contextul pronunțării acestor decizii și al modificării dispozițiilor Codului penal prin OG nr. 71/2022, precum și analiza efectelor deciziilor curții constituționale, în general.

Potrivit dispozițiilor art. 155 alin. 1 din Legea nr. 286/2009 privind Cod penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, *cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.*

Prin decizia nr. 287/26.04.2018 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 518 din 25.06.2018 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a art. 155 alin. 1 Cod penal și *s-a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea "oricărui act de procedură în cauză", din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională.*

În considerentele deciziei se arată că spre deosebire de reglementarea anterioară, care prevedea întreruperea cursului termenului de prescripție doar ca efect al realizării unor acte procedurale ce se comunicau, potrivit legii, învinutului sau inculpatului, dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal în vigoare prevăd întreruperea cursului termenului de prescripție a răspunderii penale cu ocazia realizării oricărui act de procedură, indiferent de natura acestuia. Curtea a reținut că, procedând în acest mod, legiuitorul a extins sfera cauzelor de întrerupere a termenului prescripției, cu consecința restrângerii incidenței acestei instituții.

Curtea Constituțională a mai reținut că întreruperea cursului termenului de prescripție reprezintă, pe de o parte, o soluție juridică de repunere a organelor judiciare într-un nou termen, integral, de prescripție, în care își poate exercita rolul activ, conferit de dispozițiile art. 5 din Codul de procedură penală, de stabilire a adevărului, în cauzele penale, pe baza probelor administrate, iar, pe de altă parte, o manieră prin care societatea, prin intermediul organelor statului, aduce la cunoștința suspectului sau a inculpatului că fapta de natură penală pe

care a săvârșit-o nu și-a pierdut rezonanța socială avută în momentul comiterii sale.

Prin prisma acestui ultim aspect, întreruperea cursului termenului de prescripție a răspunderii penale devine eficientă, producându-și efectele, într-o manieră completă, doar în condițiile existenței unor pârghii legale de încunoștințare a persoanei în cauză cu privire la începerea unui nou termen de prescripție. Or, o astfel de procedură de aducere la cunoștință poate consta tocmai în comunicarea acelor acte efectuate în cauză, ce au ca efect curgerea unui nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Curtea a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite.

Pentru aceste motive, Curtea a reținut că prevederile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității incriminării, întrucât sintagma "oricărui act de procedură" din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii sale penale.

În acest context, Curtea a constatat că soluția legislativă anterioară, prevăzută la art. 123 alin. 1 din Codul penal din 1969, îndeplinea condițiile de previzibilitate impuse prin dispozițiile constituționale analizate în prezenta cauză, întrucât prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale doar prin îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat în cauza în care persoana vizată avea calitatea de învinuit sau inculpat.

Prin decizia nr. 358 din 26.05.2022 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 565 din 9.06.2022, a fost admisă excepția de neconstituționalitate a art. 155 alin. 1 Cod penal și s-a constatat că *dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt neconstituționale*.

În considerentele acestei decizii, Curtea Constituțională a făcut referire la decizia nr. 297 din 2018 și, prin raportare la decizia nr. 5 din 21.03.2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și la decizia nr. 25 din 11.11.2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, la faptul că, după pronunțarea deciziei nr. 297/2018, s-au conturat două opinii ce plasează această decizie fie în categoria deciziilor de admitere simple/extreme, fie în categoria deciziilor de admitere interpretative/cu rezervă de interpretare, cu consecința apariției unei practici judiciare neunitare.

Subliniind obligativitatea atât a dispozitivului, cât și a considerentelor, indiferent de tipul deciziilor pronunțate, Curtea a reținut că Decizia nr. 297 din 26 aprilie 2018 sancționează "soluția legislativă" pe care textul de lege criticat o conținea, astfel că, aplicând criteriile tradiționale/clasice, aceasta nu va putea fi încadrată în categoria deciziilor interpretative/cu rezervă de interpretare.

În acest context, Curtea Constituțională a apreciat că trebuie stabilit în ce măsură ansamblul legislativ în vigoare este apt să determine o aplicare clară și previzibilă a dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, astfel cum acestea au fost sancționate prin Decizia nr. 297 din 26 aprilie 2018.

Curtea a constatat că, prin efectele pe care le produce Decizia nr. 297 din 26 aprilie 2018, a fost sancționată unica soluție legislativă pe care dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal o reglementau.

Făcând referire la considerentele deciziei nr. 297/2018 (din paragrafele nr. 22,23 și 34), Curtea a subliniat că, deși a sancționat soluția legislativă prevăzută de art. 155 alin. (1) din Codul penal deoarece aceasta prevedea că se poate întrerupe cursul prescripției prin efectuarea de acte procedurale care nu sunt cunoscute suspectului sau inculpatului, prin comunicare sau prin prezența acestuia la efectuarea lor, Curtea nu a impus ca toate actele care se comunică suspectului sau inculpatului sau toate actele care presupun participarea suspectului sau inculpatului să fie privite ca acte care sunt apte să întrerupă cursul prescripției răspunderii penale, stabilirea acestora intrând în competența legiuitorului, cu condiția esențială ca acestea să îndeplinească exigențele menționate de către instanța de contencios constituțional.

Curtea a observat astfel că, prin tăcerea legiuitorului, identificarea cazurilor de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale a rămas o operațiune realizată de către organul judiciar, ajungându-se la o nouă situație lipsită de claritate și previzibilitate, situație ce a determinat inclusiv aplicarea diferită la situații similare a dispozițiilor criticate (fapt confirmat prin constatarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a existenței unei practici neunitare). Astfel, lipsa de intervenție a legiuitorului a determinat în sarcina organului judiciar necesitatea de a se substitui acestuia prin conturarea cadrului normativ aplicabil în situația întreruperii cursului prescripției răspunderii penale și, implicit, aplicarea legii penale prin analogie, lucru nepermis atât din perspectiva separației puterilor în stat, cât și din perspectiva principiului legalității incriminării și pedepsei și din perspectiva principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie.

În consecință, Curtea Constituțională a constatat că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr. 297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art. 147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

În acest context, Curtea a constatat că situația creată prin pasivitatea legiuitorului, consecutivă publicării deciziei de admitere nr. 297/2018, reprezintă o încălcare a prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală, care consacră caracterul de stat de drept al statului român, precum și supremația Constituției. Aceasta, deoarece prevalența Constituției asupra

întregului sistem normativ reprezintă principiul crucial al statului de drept. Or, garant al supremației Legii fundamentale este însăși Curtea Constituțională, prin deciziile pe care le pronunță, astfel că neglijarea constatărilor și dispozițiilor cuprinse în deciziile acesteia determină fragilizarea structurii constituționale ce trebuie să caracterizeze statul de drept (în același sens, Decizia nr. 230 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 26 mai 2022).

Curtea a observat că, în cazul de față, legiuitorul a nesocotit prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr. 297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege "cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea", care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale. Curtea Constituțională a statuat că, pentru restabilirea stării de constituționalitate, este necesar ca legiuitorul să clarifice și să detalieze prevederile referitoare la încetarea cursului prescripției răspunderii penale, în spiritul celor precizate în considerentele deciziei anterior menționate.

Prin ordonanța de urgență nr. 71/2022 pentru modificarea art. 155 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, legiuitorul a dat eficiență efectelor deciziilor Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022 și a pus în concordanță dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal cu dispozițiile constituționale. Astfel, prin articol unic se prevede că la articolul 155 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: *"(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului."*

Având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 297 din 26.04.2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 518 din 25.06.2018, și nr. 358/26.06.2022, publicată în Monitorul Oficial nr. 565 din 9.06.2022, în raport de dispozițiile art. 147 alin. 1 din Constituție, Înalta Curte constată că pe perioada cuprinsă între data publicării deciziei nr. 297/2018, respectiv data de 25.06.2018 și până la intrarea în vigoare a OUG nr. 71/2022, la data de 30.05.2022, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Într-adevăr, în această perioadă, respectiv între 25.06.2018 (data publicării deciziei nr. 297/2018) și 30.05.2022 (data intrării în vigoare a OG nr. 71/2022), în absența intervenției legiuitorului, organele judiciare au fost cele care au identificat cazuri de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale, dând eficiență în continuare aplicării art. 155 alin. 1 Cod penal. Această situație a fost apreciată de către Curtea Constituțională în decizia nr. 358/2022 ca fiind lipsită de claritate și previzibilitate, determinând inclusiv aplicarea diferită la situații similare a dispozițiilor criticate, cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate.

Astfel, Înalta Curte, în lumina deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022, în raport de efectele deciziilor constituționale, consacrate în dispozițiile art. 147 alin. 1 și 4 din Constituție, constată că dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal, care prevedeau *întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză*, și-au încetat efectele juridice la data publicării deciziei nr. 297/2018.

Nefiind identificată în fondul legislativ o altă situație în care cursul prescripției răspunderii penale poate fi întrerupt, întreruperea cursului prescripției nu mai era reglementată în Codul penal, după publicarea deciziei nr. 297/2018 (în 45 de zile de la publicarea deciziei, dispozițiile declarate neconstituționale au fost suspendate de drept, iar în lipsa intervenției legiuitorului, după trecerea acestui termen, și-au încetat efectele).

Astfel, prin raportare la decizia nr. 358/2022 a Curții Constituționale, care este obligatorie atât în ceea ce privește dispozitivul, cât și în ceea ce privește considerentele, Înalta Curte constată că după publicarea deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale, organele judiciare, pe rolul cărora se aflau/se află cauze în diferite stadii ale procesului penal, de la data începerii urmăririi penale și până la data rămânerii definitive a hotărârii, trebuie să aplice în mod direct decizia nr. 297/2018 a Curții Constituționale de declarare a neconstituționalității art. 155 alin. 1 Cod penal și să analizeze eventuala intervenire a prescripției răspunderii penale numai din perspectiva termenelor de prescripție a răspunderii penale, prevăzute de art. 154 Cod penal, nu și din perspectiva întreruperii prescripției răspunderii penale, în condițiile în care legea nu prevedea niciun caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

În privința efectelor deciziilor curții constituționale, Înalta Curte, în acord cu jurisprudența instanței de contencios constituțional, constată că o dispoziție legală beneficiază de prezumția de constituționalitate din momentul intrării sale în vigoare, însă această prezumție este relativă, putând fi răsturnată printr-o decizie a Curții Constituționale de constatare a neconstituționalității dispoziției legale, decizie care își produce efectele de la data publicării sale. Decizia de constatare a neconstituționalității se va aplica în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial-*facta futura*, însă având în vedere că excepția de neconstituționalitate este, de principiu, o chestiune prejudicială și un mijloc de apărare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecării, Curtea Constituțională a stabilit că aplicarea pentru viitor a deciziilor sale vizează nu doar situațiile ce urmează a se naște-*facta futura*, ci și *situațiile juridice pendinte* (situații juridice aflate în curs de soluționare) și, în mod excepțional, acele situații care au devenit *facta praeterita* (*situații juridice definitiv și irevocabil soluționate*).

Prin urmare, o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești de la momentul publicării acesteia (cauze pendinte), în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării deciziei Curții Constituționale este ca raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale să nu fie definitiv consolidat. În acest mod, efectele

deciziei de admitere a instanței de contencios constituțional se produc *erga omnes* (Decizia nr. 404/2016).

În procesele penale aflate în curs de desfășurare la data publicării deciziei nr. 297/2022 a Curții Constituționale, dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal nu mai sunt însă aplicabile, deoarece și-au încetat efectele juridice, prin omisiunea legiuitorului de a le pune în acord cu dispozițiile Constituției, chiar dacă raporturile juridice s-au născut anterior publicării deciziei Curții Constituționale, respectiv în perioada cuprinsă de la data intrării în vigoare a Codului penal, 1.02.2014 până la data de 25.06.2018.

Sintetizând considerentele expuse, Înalta Curte constată că dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal, având următorul cuprins: "Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.", a fost în vigoare în perioada 1.02.2014-25.06.2018 și s-au aplicat raporturilor juridice de conflict ivite și soluționate definitiv până la data de 25.06.2018.

În perioada cuprinsă între data publicării deciziei nr. 297/2018, respectiv data de 25.06.2018 și data intrării în vigoare a OG nr. 71/2022, respectiv data de 30.05.2022, dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal au ieșit din fondul activ al legislației, încetându-și efectele juridice în urma aplicării deciziei nr. 297/2018.

În prezent, începând cu data de 30.05.2022, art. 155 alin. 1 Cod penal, are următorul cuprins: "*Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului.*"

În acord cu jurisprudența Curții Constituționale (decizia nr. 1092/18.12.2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 67/31.01.2013, decizia nr. 473/8.08.2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 942/7.11.2018) și cu decizia nr. 67/25.10.2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Înalta Curte constată că prin efectele sale prescripția înlătură răspunderea penală, aparținând dreptului substanțial, și nu dreptului procesual. Chiar dacă prin înlăturarea răspunderii penale se înlătură și acțiunea penală, acesta este un efect derivat, de ordin procesual, ce decurge din primul efect de ordin material.

Prin urmare, dat fiind caracterul de normă de drept material a dispozițiilor legale referitoare la prescripția răspunderii penale, și implicit la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, în situația în care aceste dispoziții au fost modificate sau și-au încetat efectele juridice pe parcursul procesului penal, ca o excepție de la aplicarea principiului activității legii penale, prevăzut de art. 3 Cod penal, se impune aplicarea legii penale mai favorabile, în temeiul art. 15 alin. 2 din Constituție, reflectat în art. 5 alin. 1 Cod penal.

Înalta Curte constată că de la momentul publicării deciziei nr. 297/2018 și până la intrarea în vigoare a OUG nr. 71/2022, respectiv în perioada 25.06.2018-30.05.2022, dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal, care are denumirea marginală "Înteruperea cursului răspunderii penale", și-au încetat efectele juridice, astfel că în această perioadă cursul prescripției răspunderii penale nu a fost întrerupt, fiind aplicabile numai dispozițiile referitoare la prescripția răspunderii penale

(art. 153 Cod penal) și la termenele de prescripție a răspunderii penale (art. 154 Cod penal). Din această perspectivă, este evident că dispozițiile mai favorabile sunt dispozițiile din Codul penal care nu mai cuprindeau norme referitoare la întreruperea prescripției răspunderii penale, respectiv dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal ale căror efecte juridice au încetat în urma declarării neconstituționalității soluției legislative pe care o prevedeau, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin decizia nr. 297/2018.

Potrivit art. 5 alin. 1 Cod penal, aplicarea legii penale mai favorabile se impune numai în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale. Prin urmare, acest principiu este aplicabil, în ceea ce privește întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, *numai* infracțiunilor care s-au săvârșit anterior datei de 30.05.2022, dată la care dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal au fost puse în acord cu deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022, în cauzele care nu au fost soluționate definitiv până în prezent.

Principiul aplicării legii penale mai favorabile, prevăzut de art. 5 alin. 1 Cod penal, nu se aplică infracțiunilor săvârșite anterior datei de 30.05.2022, care au fost definitiv judecate până la pronunțarea Deciziei nr. 297/2018.

Pe cale de consecință, termenele de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea săvârșită de inculpați se raportează numai la dispozițiile art. 154 alin. 1 Cod penal, deoarece, în lipsa unor dispoziții legale referitoare la întreruperea cursului prescripției, nu se poate stabili că a început un nou termen de prescripție, cu consecința socotirii ca fiind împlinit a termenului de prescripție, în cazul depășirii cu încă o dată a acestuia.

Înalta Curte constată că termenul de prescripție se calculează potrivit dispozițiilor art. 154 alin. 1 și 2 Cod penal, în raport de pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile pentru care s-a dispus rejudecarea cauzei.

Totodată, în ceea ce privește reglementările care incriminează faptele comise de inculpați, care de asemenea, au fost modificate de la data săvârșirii faptei până în prezent, vor fi avute în vedere pentru încadrarea juridică a faptei dispozițiile de incriminare aflate în vigoare în perioada de referință la zi, corespunzătoare aplicării dispozițiilor din Noul Cod penal și din legile speciale în vigoare apreciate ca fiind lege penală mai favorabilă, făcându-se astfel aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

Pe cale de consecință, cu privire la: 1) inculpatul **Sandu Gabriel**, pentru infracțiunea de **abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, pedepsită de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal este prevăzută o pedeapsă mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 ani; 2) inculpatul **Tatomir Călin**, pentru **complicitate la abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, pedepsită de art.48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal este prevăzută o pedeapsă mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 ani, iar pentru **infracțiunea de spălarea banilor** pedepsită de art. 29 alin.(1) lit. a) din

Legea nr.656/2002, actual art. 49 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 129/2019, este prevăzută o pedeapsă mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani; 3) inculpatul **Pescariu Dinu Mihai**, pentru **infracțiunea de spălarea banilor** pedepsită de art.29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002, actual art. 49 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 129/2019, este prevăzută o pedeapsă mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani; 4) inculpatul **Florică Claudiu Ionuț**, pentru **infracțiunea de spălarea banilor**, pedepsită de art.29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002, actual art. 49 alin.(1) lit. a) din Legea nr.129/2019, este prevăzută o pedeapsă mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Termenul de prescripție a răspunderii penale este de 10 ani, conform art. 154 alin. 1 lit. b din Codul procedură penală, atunci când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 ani, iar potrivit art. 154 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală termenul de prescripție a răspunderii penale este de 8 ani, atunci când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani. Având în vedere că faptele de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, respectiv complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, precum și infracțiunile de spălarea banilor au fost săvârșite în perioada ianuarie - septembrie, după caz octombrie 2009, termenul de prescripție a răspunderii penale se socotește împlinit cel mai târziu la sfârșitul anului 2019 raportat la situația juridică a tuturor inculpaților conform analizei de mai sus.

Se observă că termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit, ca urmare a încetării efectelor juridice a dispozițiilor art. 155 alin. 1 Cod penal, referitoare al întreruperea prescripției răspunderii penale în urma pronunțării deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale.

Concret, Înalta Curte constată că a intervenit prescripția răspunderii penale în ceea ce privește acțiunea penală exercitată împotriva inculpaților Sandu Gabriel, Florică Claudiu Ionuț, Pescariu Dinu Mihail și Tatomir Călin cel mai târziu la sfârșitul anului 2019, astfel că, o altă analiza ar fi redundantă.

Față de aceste considerente, în temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală, raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, art. 153 alin. 1, art. 154 alin. 1 lit. b și c, alin. 2 Cod penal și la deciziile nr. 297/26.04.2018 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 518 din 25.06.2018 și nr. 358/26.05.2022 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 565 din 9.06.2022, va înceta procesul penal pornit împotriva inculpaților: **Sandu Gabriel**, pentru infracțiunea de **abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută și pedepsită de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal, **Tatomir Călin**, pentru **complicitate la abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal și pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prev. de art. 29 alin.(1) lit. a) din Legea

nr.656/2002 actual art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019, **Pescariu Dinu Mihai**, pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin.(1) lit. a) și c) din Legea nr. 129/2019 și **Florică Claudiu Ionuț**, pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin.(1) lit. a) din Legea nr.129/2019, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

Referitor la solicitarea formulată de inculpații Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihail de încetarea procesului penal în temeiul art. 16 lit. f din Codul de procedură penală, întrucât nu a existat autorizarea procurorului general pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, deoarece faptele au fost săvârșite pe teritoriul altui stat, Înalta Curte constată că este neîntemeiată, având în vedere principiul ubicuității prevăzut de art. 8 alin. 4 din Codul penal, potrivit căruia infracțiunea se consideră săvârșită pe teritoriul României și atunci când pe acest teritoriu s-a efectuat un act de executare, de instigare, de complicitate ori s-a produs, chiar în parte, rezultatul infracțiunii.

Or, în cauză faptele au fost săvârșite atât pe teritoriul României, cât și pe teritoriul altor state, iar conform principiului menționat în supra și a dispozițiilor art. 8 din Codul penal interpretate în ansamblul lor, ce sunt opozabile în cauză, infracțiunile deduse judecării sunt considerate ca fiind săvârșite pe teritoriul României, motiv pentru care nu este necesară autorizarea procurorului general pentru punerea în mișcare a acțiunii penale.

Cu privire la instituția confiscării speciale care, deși nu a fost solicitată de procuror, *expressis verbis* odată cu acordarea cuvântului pe fond, Înalta Curte apreciază că se impun raportat la speță câteva considerații teoretice:

Astfel, potrivit art. 51 din Legea nr. 129/2019 (1) În cazul infracțiunilor de spălarea a banilor și de finanțare a terorismului se aplică dispozițiile privind confiscarea bunurilor din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit deciziei nr. 64 din 12 septembrie 2022 pronunțată de Completul de 5 Judecători, instanța a fost investită să se pronunțe cu privire la vinovăția sau nevinovăția, printre altele, a inculpaților Tatomir Călin, Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihai relativ la infracțiunea de spălarea a banilor prev. de art. 29 alin.(1) lit. a) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin.(1) lit. a) din Legea 129/2019, respectiv prev. de art. 29 alin.(1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin.(1) lit. a) și c) din Legea 129/2019, însă, acest aspect nu mai poate fi soluționat, întrucât inculpații nu au solicitat continuarea procesului penal și în mod evident, așa cum s-a precizat mai sus, în cauză, pentru aceste infracțiuni a intervenit prescripția răspunderii penale. Numai pentru infracțiunea de spălarea a banilor, conform disp. art. 51 din Legea nr.129/2019, în mod ipotetic, este posibilă măsura de siguranță a confiscării speciale, fundamentată desigur, raportat la împrejurarea că infracțiunea predicat, este cea de abuz în serviciu, pe dispozițiile art.112 alin.1 lit e Cod penal, conform căroră, „bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzută de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu sivesc la despăgubirea acesteia sunt

supuse confiscării speciale”. Cum în cauză este exercitată acțiunea civilă ce urmează a fi disjunsă, iar în ipoteza în care, chiar admis ulterior, un astfel de demers judiciar cu consecința obligării inculpaților la repararea prejudiciului, se observă că acest lucru face imposibilă aplicabilitatea instituției confiscării speciale.

Mai mult, Înalta Curte Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat prin decizia nr. 23/2017, în sensul în care infracțiunea predicat este cea de evaziune fiscală, nu se impune luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale a sumelor de bani ce au făcut obiectul infracțiunii de spălare a banilor și care provin din săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală concomitent cu obligarea inculpaților la plata sumelor reprezentând obligații fiscale datorate statului ca urmare a săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, decizie care se aplică *mutatis mutandis* și în speța pendinte, unde este vorba de infracțiunea de abuz în serviciu, care presupune existența unui prejudiciu, în condiții similare infracțiunii de evaziune fiscală.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, Înalta Curte va dispune disjungerea acțiunii civile exercitate de partea civilă Autoritatea Pentru Digitalizarea României, aceasta urmând să fie soluționată unitar, având în vedere următoarele:

Potrivit art. 26 din Codul de procedură penală, instanța poate dispune disjungerea acțiunii civile, când soluționarea acesteia determină depășirea termenului rezonabil de soluționare a acțiunii penale. Soluționarea acțiunii civile rămâne în competența instanței penale. (2) Disjungerea se dispune de către instanță din oficiu ori la cererea procurorului sau a părților.

Așadar, pentru mai buna desfășurare a judecății și având în vedere că soluționarea acțiunii civile în prezenta cauză (care deja se afla în al doilea ciclu procesual fond după aproximativ 6 ani de la trimiterea în judecată) determină, în mod evident, depășirea termenului rezonabil de rezolvare a acțiunii penale, Înalta Curte în conformitate cu dispozițiile art.26 din Codul de procedură penală, va dispune disjungerea acțiunii civile exercitate de partea civilă Autoritatea Pentru Digitalizarea României.

În conformitate cu art.26 din Codul de procedură penală, va dispune disjungerea acțiunii civile exercitate de partea civilă Autoritatea Pentru Digitalizarea României și formarea unui nou dosar în care urmează a se acorda termen la data de 05.09.2023, cu citarea părților.

Cu privire la măsurile asiguratorii, Înalta Curte va constata că prin încheierea din 14 martie 2023, în temeiul art. 250/2 din Codul de procedură penală, au fost menținute.

În baza art. 272 Cod procedură penală, onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Sandu Gabriel, în sumă de 315 lei, rămâne în sarcina statului și se plătește din fondul Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE:

Constată că legea penală mai favorabilă în ansamblul ei, cu privire la toți inculpații este Noul Cod penal și legile speciale în vigoare .

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală, raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, art. 153 alin. 1, art. 154 alin. 1 lit. b și lit. c , alin. 2 Cod penal și la deciziile nr. 297/26.04.2018 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 518 din 25.06.2018 și nr. 358/26.05.2022 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 565 din 9.06.2022, încetează procesul penal pornit împotriva inculpaților: **Sandu Gabriel**, pentru infracțiunea de **abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prevăzută și pedepsită de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art. 309 din Codul penal, **Tatomir Călin**, pentru **complicitate la abuz în serviciu** dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.48 din Codul penal raportat la art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și art.309 din Codul penal și pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prev. de art. 29 alin.(1) lit. a) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea 129/2019, **Pescariu Dinu Mihai**, pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin.(1) lit. a) și c) din Legea 129/2019 și **Florică Claudiu Ionuț**, pentru **infracțiunea de spălarea banilor** prevăzută de art.29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002 actual art. 49 alin.(1) lit. a) din Legea 129/2019 , ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În conformitate cu art.26 din Codul de procedură penală, dispune disjungerea acțiunii civile exercitate de partea civilă Autoritatea Pentru Digitalizarea României și formarea unui nou dosar in care urmează a se acorda termen la data de 05.09.2023, cu citarea părților .

Constată că prin încheierea din 14 martie 2023 au fost menține măsurile asigurătorii în temeiul art. 250/2 din Codul de procedură penală.

În baza art. 272 Cod procedură penală, onorariul parțial cuvenit apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Sandu Gabriel, în sumă de 315 lei, rămâne în sarcina statului și se plătește din fondul Ministerului Justiției.

Cu drept de apel în 10 zile de la comunicare.

Definitivă cu privire la dispoziția de disjungere a acțiunii civile.

Pronunțată în ședință publică azi, 20 iunie 2023.

PREȘEDINTE,
Alin Sorin Nicolescu

JUDECĂTOR,
Valerica Voica

JUDECĂTOR,
Adriana Ispas

MAGISTRAT ASISTENT,
Cristina Roșu

Red. ASN/2ex

V.B. 20 Iunie 2023

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO